

Allioli

Quaderns de l'ensenyament del País Valencià · núm. 217 · Època IV · Novembre 2008

Intersindical

S'ha acabat la **BROMA**

Font de Mora diu ara que l'ensenyament de Ciutadania en anglés afectarà les plantilles d'infantil i primària

La comunitat educativa es mobilitza contra els atacs a l'ensenyament i les provocacions del conseller

ALLIOLI ESPECIAL MOBILITZACIONS

La resposta necessària

La comunitat educativa diu prou a tretze anys d'atacs contra l'ensenyament públic

Manifestació del 27 d'octubre a València, contra la política educativa del conseller Font de Mora / A.S.

En 1993, el ministre de l'Interior, va haver de dimitir quan el Tribunal Constitucional declarà il·legal un article de la Llei de Seguretat Ciutadana, coneguda també com la llei de *la patada a la porta*. Quinze anys després, el Tribunal Superior de Justícia ha ordenat la suspensió cautelar d'un article de l'Ordre sobre Educació per a la Ciutadania que representava una altra "patada" contra l'organització i autonomia dels centres educatius. El responsable polític del ram, el conseller Font de Mora, fent cas omís de la censura judicial, no sols no ha dimitit sinó que ha aprofitat per a relançar l'ofensiva de la *Citizenship* i provocar una crisi sense precedents en el sistema educatiu valencià. Però la crisi no l'ha motivada un sol fet. En els últims temps, les patades antidemocràtiques i inquisitorials contra els centres educatius són moneda corrent.

En tenim mostres ben il·lustratives: publicació del Decret de drets i deures —amb l'informe desfavorable del Consell Escolar Valencià—; imposició del pla Èxit —que obligava el professorat més jove a treballar al juliol— com la "gran troballa" per a combatre el fracàs escolar; no renovació o nomenament d'equips directius crítics amb la conselleria, que han estat avalats per la comunitat educativa; alteració de l'organització de centres amb el curs en marxa; atacs a la llibertat de càtedra... En calen més?

Amb l'ordre sobre la impartició de Ciutadania, els responsables educa-

tius han violentat la dignitat dels professionals, les dones i els homes que treballen cada dia a les aules i que no accepten la imposició d'una normativa tan absurda. El govern valencià també ha violentat la dignitat dels equips directius dels centres, als quals se'ls ordena refer els horaris i alterar el seu projecte educatiu, establert amb criteris acadèmics i pedagògics. La conselleria ha violentat també la tasca de la inspecció educativa, ja que l'obliga a forçar el professorat a complir instruccions arbitràries. Fins i tot s'ha menyspreat el treball de les mares i els pares i de l'alumnat, per haver buidat de contingut els consells escolars i haver imposat

La crisi no l'ha motivada un sol fet: en els últims temps, les patades antidemocràtiques contra els centres educatius són moneda corrent

Amb la normativa d'EpC els responsables educatius han violentat la dignitat dels professionals

normatives que incompleixen els decrets que despleguen el reglament orgànic i funcional dels centres educatius. La planificació insuficient i la política educativa sovint improvisada amb què sol actuar el departament de Font de Mora mostra el seu menyspreu a la xarxa pública.

Hi ha tot un seguit d'exemples diàfans que mostren les prioritats d'aquesta administració: creixement anual de barracons; concertació obscena dels batxillerats i del tram 0-3 d'infantil; retallada en l'atenció logopèdica; augment indiscriminat de les ràtios; no repartiment de l'alumnat immigrant entre tots els centres sostinguts amb diners públics; destrucció de les línies en valencià en els instituts; implantació no negociada de la LOE; incompliment de totes les sentències sobre homologació de titulacions de català; infraestructures deficientes dels centres d'ensenyament de règim especial; cobriment de les baixes del professorat; condicions laborals dels docents interins...

La conselleria anuncia ara que vol promoure una llei valenciana d'educació. Si res no canvia, el panorama tan decebedor de l'educació valenciana que s'ha descrit és el que impregnarà la nova llei. Ningú s'estranyarà que el govern valencià intente traslladar a la norma les pràctiques que durant 13 anys han caracteritzat la seua administració. I segur que ho farà si no som capaços d'aturar-los amb una mobilització àmplia i contundent, una resposta adequada de la comunitat educativa que pose fre als mals que patim i evite els que poden vindre.

A.S.

Ciutadania, també en primària

Font de Mora anuncia que reestructurarà les plantilles docents de les escoles d'infantil i primària

L'Educació per a la Ciutadania i els Drets Humans, incorporada a la Llei Orgànica d'Educació, és una matèria del currículum del 5é curs d'educació primària. Al País Valencià, la implantació en el curs 2008/09 de l'assignatura en secundària, a diferència d'altres comunitats autònomes, s'ha regulat per una ordre d'Educació que imposa la manera d'impartir-la.

La ingerència de la disposició normativa de la conselleria —en el programa lingüístic dels centres, en la seua autonomia organitzativa i en la llibertat de càtedra del professorat— ha provocat les protestes de la comunitat educativa i la presentació de recursos legals contra l'esmentada ordre. El malestar, generalitzat sobretot en els instituts de secundària, podria repetir-se el pròxim curs en els centres d'infantil i primària, si persisteix la política impulsada pels actuals responsables educatius.

El conseller, que pretén que l'assignatura de Ciutadania es vehiculitze íntegrament en anglès, ja ha anunciat que per a aconseguir-ho caldrà reestructurar les plantilles dels centres d'infantil i primària a partir del curs 2009/10. Uns plans que, si es confirmen, provocaran l'extensió del malestar per aquesta qüestió a tot el sistema educatiu. D'aquesta manera, l'administració esperaria fins a les vacances d'estiu per a aprovar les re-

formes legals i publicar a l'agost o fins i tot al setembre unes noves instruccions.

Les respostes a les maniobres del conseller no poden esperar. Si volem evitar que al setembre de 2009 les aules de primària reproduïsquen l'esperpent que ara viuen els instituts —dos mestres en classe, un per a programar i l'altre per a traduir—, cal actuar ja. La passivitat en els centres d'infantil i primària podria permetre que seguïren sense garantir les hores d'anglès de l'alumnat del primer cycle. La conselleria s'ha negat a dotar les escoles del professorat especialista necessari.

Si no fem res, el conseller continuarà dilapidant xifres astronòmiques de diners públics destacant les meravelles del trilingüisme en tanques i espots publicitaris. Si no fem res, seguirem sense disposar de cap pla realista de formació del professorat, ni mestres d'anglès, ni professorat substituït per a les baixes, ni ràtios legals, ni una autèntica educació de qualitat i plurilingüe des dels nivells inicials...

A les mobilitzacions dels centres secundària hem d'incorporar la problemàtica i les reivindicacions de tots els nivells educatius. Els atacs sistemàtics contra el sistema educatiu valencià mereixen ara una resposta sense reserves. Demà podria ser massa tard.

La comunitat escolar del CP Sta. Teresa de València, concentrada el 30 d'octubre en protesta per la falta d'educadors / A.S.

L'educació valenciana ja està en el carrer

Convocades noves mobilitzacions unitàries i una vaga al desembre contra la política del Consell

Per a manifestar el rebuig al model d'ensenyament de Ciutadania en anglés i la política educativa de la Generalitat, la Plataforma en Defensa de l'Ensenyament Públic —STEPV, CCOO, UGT,

FAPA, Escola Valenciana, associació d'estudiants FAAVEM i directores de primària i secundària, a què es va adherir fins i tot l'associació d'inspectors ADIDE-PV—, va convocar durant el

mes d'octubre diverses concentracions i manifestacions en les tres capitals, que van aplegar milers de docents, estudiants i pares i mares. En els distints actes de protesta, un clamor

col·lectiu demanava la dimissió immediata del conseller d'Educació, Alejandro Font de Mora.

En relació amb l'ensenyament de Ciutadania, STEPV, organització ma-

goritària en l'ensenyament, va anunciar amb contundència que no afluïrà la pressió sobre l'administració "fins que els instituts no recuperen unes condicions òptimes per a treballar amb un mínim de normalitat". El Sindicat ha advertit que no pactarà cap calendari de negociació fins que no es retiren les amenaces al professorat i s'autoritze als centres impartir Ciutadania d'acord amb el seu programa lingüístic. Les assemblees unitàries del professorat del 23 d'octubre van acordar un calendari de mobilitzacions per al novembre i desembre. Les protestes inclouen tancades, concentracions, manifestacions i accions puntuals en els mateixos centres docents. En les assemblees també es va proposar la convocatòria d'una jornada de vaga per a la primera setmana de desembre.

D'altra banda, la representació de l'STEPV va abandonar les juntes de portaveus i les meses tècniques i sectorials d'Educació perquè, a pesar d'haver estat requerit de manera insistent, "el conseller es nega a reunir-se amb els representats de la comunitat educativa per estudiar una eixida al conflicte".

Tot no és Ciutadania

A més de retornar la normalitat als centres pel que fa a l'ensenyament de Ciutadania, STEPV ha recordat a l'administració que "cal tancar els compromisos pendents i altres aspectes urgents". Entre els temes que el Sindicat planteja abordar de manera immediata hi ha el pagament dels augmentos dels complementos per càrrecs directius; la negociació del nou acord sobre les condicions laborals del professorat interí; la publicació de la normativa d'adaptació de llocs de treball i del coordinador de centre; la posada en marxa de plans de prevenció als centres i de vigilància efectiva de la salut; la dotació del professorat d'anglès per a impartir anglès en infantil i en primària; la publicació d'una nova normativa sobre la jornada contínua.

Els problemes de l'ensenyament públic "són estructurals", diu la plataforma

La Plataforma en Defensa de l'Ensenyament Públic ha manifestat que el sistema educatiu valencià és "dolent" i "pateix greus problemes estructurals". Un document fet públic a mitjan octubre per la plataforma planteja la necessitat de comptar amb "una xarxa pública de centres escolars per a atendre la població infantil entre zero i tres anys, i una revisió i ampliació de l'actual xarxa de centres derivada del mapa escolar de 1979 que ja no suporta la tensió derivada d'un increment de matrícula". La plataforma denuncia la manca de plantilles de personal administratiu en primària, i la inadequació de les d'educadors i fisioterapeutes. També apunta la falta de catalogació lingüística de les places de secundària i de formació professional, així com la vigència d'"un procés de matriculació de l'alumnat que permet que els centres, sobretot els privats, puguen triar els seus estudiants. Això provoca que la presència d'alumnat amb necessitats estiga concentrada en els centres de titularitat pública".

"L'administració no compleix la seua normativa", afirmen els inspectors d'ADIDE-PV

El conflicte generat per les instruccions de la Conselleria d'Educació sobre l'Educació per la ciutadania ha provocat la reacció d'un sector de professionals adscrits a la inspecció educativa. L'Associació d'Inspectors d'Educació del País Valencià (ADIDE-PV) ha manifestat el seu suport a vehicular "alguna àrea curricular en una altra llengua estrangera". "Ara bé", subratllen, "aquesta introducció s'ha de fer progressivament, amb una normativa que respecte l'autonomia dels centres". Segons l'Associació, la inspecció "a més de controlar, ha d'assessorar i garantir el dret a l'educació de totes les ciutadanes i ciutadans". ADIDE-PV denuncia l'administració, que "ha de vetllar pel compliment de la Resolució de 30 de juliol de 2008, la qual ordena, per al curs 2008/09, l'aplicació d'un programa d'educació plurilingüe en el segon cicle d'educació infantil i continuar la seua aplicació en primària". La Conselleria, tanmateix, ha traslladat la responsabilitat del compliment de la disposició legal a la voluntat i als recursos dels centres.

Els instituts protagonitzen tancades i altres actes de protesta

En les darreres setmanes, molts instituts d'arreu del País han participat amb actes lúdics i de protesta per la situació en què es troba l'ensenyament públic valencià. Tancades, reunions amb pares i mares, sopars de germanor de tota la comunitat educativa i assemblees del professorat han servit per a debatre la problemàtica que pateix l'educació valenciana i per a estudiar noves accions en els centres. L'IES de Benetússer (Horta Sud), va organitzar un dinar reivindicatiu en defensa de l'escola pública que incloïa la celebració d'activitats esportives que van permetre implicar-hi tota la comunitat educativa. Per la seua banda, distints representants sindicals van anar a l'IES Isabel de Villena de València per sumar-se a la iniciativa que s'hi havia organitzat. Les protestes s'han estès per la pràctica totalitat de les comarques valencianes i s'han fet tancades als instituts, com ara, a l'IES Garrigosa, de Meliana, l'IES Joan Fuster, de Bellreguard, l'IES Platja de Sant Joan, d'Alacant, IES La Patacona, d'Alboraia, l'IES Lluís Vives i Ferer i Guàrdia, de València, entre d'altres.

Els sindicats abandonen la junta de portaveus de la Mesa Sectorial d'Educació

Els sindicals presents en la junta de portaveus de la mesa sectorial per pactar un calendari de negociació per al curs 2008/09 van abandonar les reunions dels dies 8, 14 i 21 d'octubre perquè, segons van expressar, "el clima de malestar existent en els centres provocat per l'actitud de les autoritats educatives impedeix un diàleg normal". Els portaveus sindicals exigeixen a Educació "unes condicions mínimes, com ara la suspensió dels expedients disciplinaris al professorat i la impartició de Ciutadania d'acord amb el programa lingüístic de cada centre". "Per a reprendre el diàleg amb l'administració", adverteixen, "cal aturar les imposicions i les persecucions contra el professorat i els centres educatius". STEPV ha indicat als responsables de la Conselleria d'Educació que no pactarà cap calendari de negociació "mentre no se solucione satisfactoriament el conflicte sobre l'ensenyament de Ciutadania i l'administració no complisca els acords signats i els deutes compromesos".

Ciutadania: cronologia d'una aberració

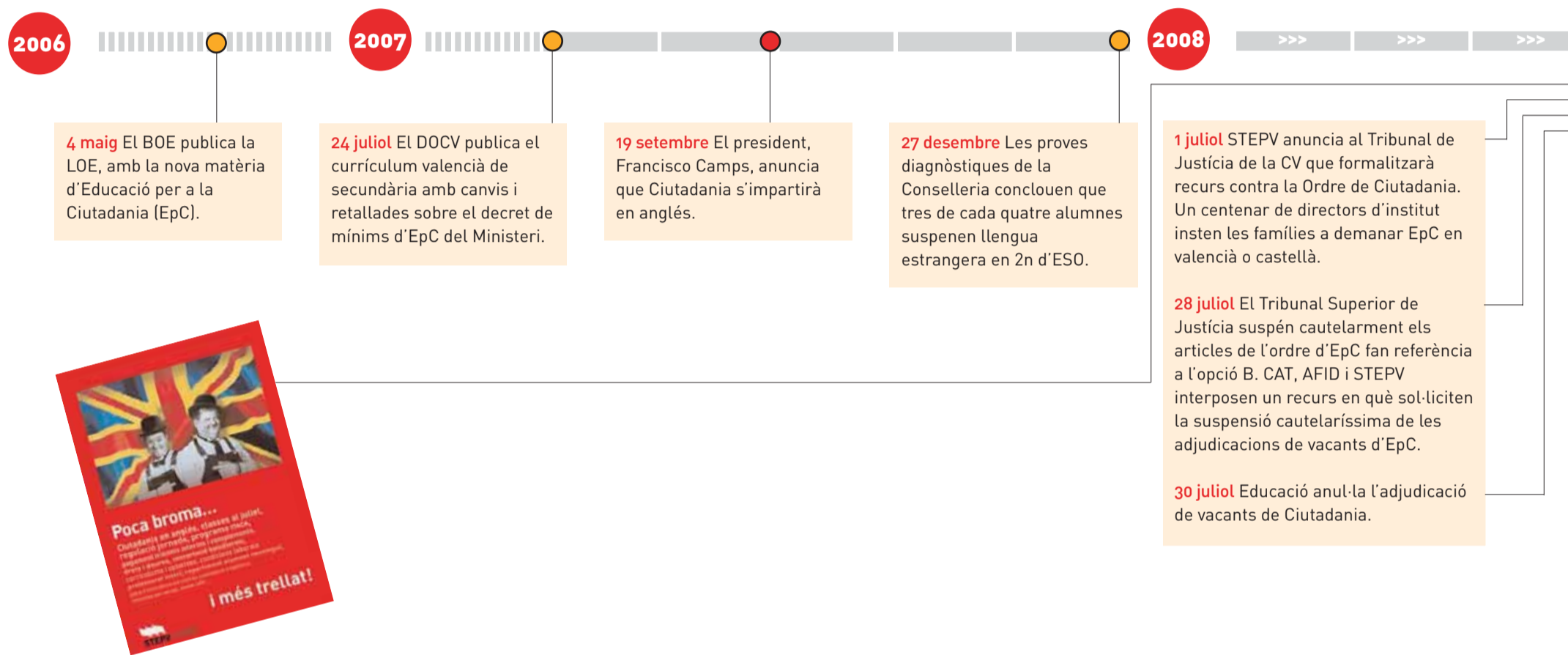
Amb la promulgació pel Parlament espanyol de la Llei d'Educació el maig de 2006, l'assignatura d'Educació per a la Ciutadania iniciava un peculiar recorregut al País Valencià. Un any després de l'entrada en vigor de la LOE i apro-

fitant les vacances d'estiu, la Conselleria d'Educació publicava el currículum valencià de secundària, que introduïa canvis i retallades remarcables sobre la llei orgànica. El Consell del PP optava, una volta més, per maniobrar

i jugar amb les coses d'educar, sempre a favor de la parròquia més reaccionària. A penes dos mesos després, el Molt Honorable President s'atrevia a anunciar que al País Valencià Ciutadania s'impartiria en anglés.

Des d'aleshores, els mitjans s'han fet ressò d'un cúmul de reaccions i protestes, sempre acompanyades de les manifestacions del titular d'Educació Font de Mora, entestat a seguir per damunt de tot el guió oficial, tot

amençant els docents que des de premisses pedagògiques s'atrevisquen a qüestionar-lo. L'aberració encara continua.

Tres preguntes, quatre testimonis

1

Explica la teua percepció de la problemàtica que enfronta ara mateix la Conselleria i el conjunt de la comunitat educativa al País Valencià.

2

Com heu reaccionat en el vostre centre?

3

Què cal fer a partir d'ara?

Enric Senabre
Professor de filosofia i autor de *El sabor de la ciutadania*

1. La veritat és que cada ú va per un costat. L'administració s'ha creat problemes artificials motivats per interessos polítics, com el tema de la Ciutadania, la manca de confiança que transmet als centres i a la societat, la incapacitat per gestionar racionalment els assumptes educatius... La comunitat educativa pateix problemes com ara el fracàs escolar, els de convivència en els centres o els que es deriven de la necessitat de dinamitzar culturalment la joventut.

2. Tractem d'utilitzar racionalment els recursos humans i materials disponibles i organitzar el caos en el que ens sumeix l'administració. Volem gestionar la convivència de manera pacífica i dedicar un esforç i un temps suplementari per a aconseguir els objectius educatius.

3. Hem de transmetre a la comunitat educativa i a la ciutadania en general que els problemes educatius necessiten una atenció centrada en qüestions pedagògiques. Cal seguir treballant per a aconseguir que l'educació forme als ciutadans del futur.

Josep Lluís Peris
Director de l'IES Ravatxol de Castellar-l'Oliveral (València)

1. Les respostes de l'administració als reptes de l'educació i a les disfuncions estructurals dels centres de secundària no són vàlides per a resoldre, millorar i encarar el futur de l'educació. En segon lloc, els recursos humans i econòmics que destina a l'educació són deficitaris i absolutament desfasats amb la realitat dels centres. Per exemple, cal resoldre amb urgència el procediment sobre les substitucions del personal docent, o el sistema per a assolir una disciplina escolar que permeta avançar en la tasca educativa i acadèmica. Això és molt difícil amb les ràtios tan elevades que tenim i sense professionals preparats per a atendre les dificultats d'adaptació i necessitats de l'alumnat nouvingut. Que encara no s'hagen catalogat lingüísticament les places del professorat impedeix, de fet, impartir coherentment els programes bilingües. A més, aspectes importants com la formació permanent i els salaris del professorat estan desfasats en relació amb altres comunitats autònomes.

2. Hem d'insistir-hi i pressionar la direcció general de personal de la conselleria per obtenir ràpidament les substitucions del professorat. Quant a la disciplina, el pla de convivència i la mediació entre iguals que hem desplegat en l'institut ens permeten activar mecanismes bastant eficaços per a respondre a problemàtiques quotidianes, com ara els conflictes de convivència.

3. Cal sobretot posar-nos d'acord el conjunt de la comunitat educativa per exigir al govern valencià un gran consens educatiu de mínims i d'obligatòria aplicació, a banda del signe polític que en els pròxims anys governi la Generalitat. I en aquests mínims hem d'incloure algunes reformes necessàries de tipus estructural que ens permeten atendre seriosament els nous reptes educatius que tenen a veure amb immigració i interculturalitat, formació del professorat, eficàcia en les borses de treball per garantir continuïtat educativa en les aules, reforç del paper de les direccions dels centres, etc. En definitiva cal repensar sobre unes altres bases conceptuals i organitzatives, el funcionament de l'ensenyament públic.

16 abril Educació publica una resolució perquè els interins de Filosofia i Geografia i Història puguen aportar títols d'anglès. Només 20 professors les presenten.

16 maig STEPV denuncia que el Govern valencià necessita més de 3 milions d'euros per fer front a la impartició en anglès d'EpC

21 maig STEPV, CCOO, UGT i CSIF convoquen manifestacions massives en les tres capitals valencianes en protesta per la política educativa del Consell. Les mobilitzacions continuen el 5 i el 10 de juny.

11 juny El DOCV publica una ordre amb "formes d'organització pedagògica" per a impartir Ciutadania en ESO, que obliga a impartir-la en anglès. S'hi inclou una opció B amb treballs trimestrals i empara les objeccions.

18 juny STEPV exigeix garanties jurídiques al conseller Font de Mora que la norma no incomplix la llei.

19 juny El Consell Escolar Valencià recrimina la política del conseller, per provocar una greu crisi en la comunitat educativa.

24 juny L'IES Ballester Gozalvo de València manifesta que impartirà EpC en valencià. Diversos claustres es manifesten en el mateix sentit.

25 juny Font de Mora amenaça de sancionar els claustres que no impartisquen EpC en anglès.

CALENDARI DE MOBILITZACIONS

3 setembre Inspecció envia una circular amb instruccions sobre EpC: al professor de Ciutadania l'acompanyarà un altre d'anglès, que farà de traductor simultani.

10 setembre El claustre de l'IES Altaia d'Altea acorda no impartir EpC en anglès.

11 setembre Font de Mora torna a amenaçar d'obrir expedients disciplinaris i sancions a qui no impartisca Ciutadania en anglès.

15 setembre El conseller ordena als inspectors que visiten els instituts públics, no els concertats. El DOCV publica una resolució amb instruccions: en la classe d'EpC ha d'estar present el professor d'anglès.

17 setembre El Consell anuncia que Ciències del Món Contemporani (1r batxillerat) s'impartirà en anglès.

26 setembre Dos inspectors interroguen els docents de l'IES Altaia, a Altea, i els informen que iniciaran un procés sancionador si no imparteixen EpC en anglès.

29 setembre L'Associació d'Inspectors i Inspectores d'Educació del País Valencià (ADIDE-PV), fa públic que com a funcionaris tècnics en educació, no han d'assolir funcions com a "comissaris polítics" al servei de cap ideologia política, siga del signe que siga.

29 setembre STEPV formalitza en el TSJCV el recurs contenciós administratiu contra EpC

30 setembre El secretariat nacional de STEPV s'autoinculpa per haver demanat als centres que impartisquen EpC en valencià o castellà.

2 octubre Un miler de persones reunides en assemblees unitàries a Castelló, València i Alacant, convocades per STEPV, UGT i CCOO, acorden mobilitzacions i una possible vaga

8, 14 i 21 d'octubre L'STEPV abandona la Mesa de Sectorial en no obtindre el compromís de l'administració d'aturar els expedients i deixar treballar els centres d'acord amb el seu programa lingüístic.

15 octubre Tancaments de pares i mares, professorat i alumnat en centenars de centres arreu el País Valencià contra la política d'Educació.

16 i 20 octubre Concentracions massives de la comunitat educativa en les ciutats més grans del País Valencià.

23 octubre Les assemblees unitàries a Castelló, València i Alacant, convocades per STEPV, UGT i CCOO, donen suport al nou calendari de mobilitzacions.

27 octubre Manifestacions massives a Alacant, Castelló i València.

3-7 novembre Tancaments, claustres, adhesions manifestos, activitats diverses en els centres educatius.

4 novembre Lectura en els centres del manifest de la Plataforma per l'Ensenyament Públic. Abans de l'hora del pati, classe generalitzada a tots els grups per explicar els continguts de l'EpC a l'alumnat.

10 de novembre concentracions comarcals a les 19 hores a la plaça de l'ajuntament de les principals ciutats.

17-21 novembre Accions a les comarques valencianes amb tancaments, claustres, adhesions manifestos, activitats diverses en els centres educatius.

29 de novembre manifestació general a València: de la Plaça Sant Agustí a la Plaça de la Mare de Déu.

Primera setmana de desembre Jornada de vaga.

Jordi Grifo Lamaza

Director del CAES Errando Vilar d'Almassora, Plana Alta

1. L'administració hauria de ser més realista i conscient de les necessitats dels centres. Cada vegada ens demanen més paperassa i el que necessitem és que ens deixen treballar i que tinguen en compte que quan demanem alguna cosa és per millorar. Enguany no hem tingut problemes de plantilla però per a això han calgut cinc anys de lluita, sobretot del professorat de compensatòria. Però seguim patint la falta de substitucions, que ens trenca l'organització del centre. De la dotació econòmica no em puc queixar, perquè som un CAES i rebem un poc més que els altres. Però treballem en un edifici xicotet i molt antic, estem repartits en tres edificis i cinc barracons i el trasllat al nou centre no arriba. El problema ara és la falta d'espais, el menjador que no passa les revisions que deuria o la falta calefacció. Ens preocupa molt l'entorn, i hem reclamat més vigilància, són freqüents els assalts al centre fora de l'horari lectiu, amb robatoris i trencament d'instal·lacions. També estem condicionats pels conserges, que

depenen de l'administració local. Les seues condicions laborals no s'adapten als nostres horaris i sovint jo mateix assumisc les seues tasques.

2. El claustre és el millor col·laborador per a solucionar problemes. A l'ajuntament li hem demanat que cree unes borses de treball per als conserges. També hem demanat més contacte i coordinació amb la policia local per a garantir la seguretat. Comptem, això sí, amb la col·laboració d'un grup molt reduït de mares i pares de l'ampa. Tot i això cal més implicació de les famílies: volem que vinguen a les reunions i que col·laboren més amb el centre.

3. L'ensenyament públic s'està devaluant perquè la conselleria no es vol implicar, no hi posa diners, no ens dota del professorat que cal... Per aquesta raó, hem de seguir reivindicant que l'administració atenga les necessitats dels centres. Reivindicar és un dret, però també un deure que tenim. Malauradament, jo mateix he hagut de moure'm molt per obtindre un mestre més de Compensatòria, una faena que no hauria de fer si l'administració complira els seus compromisos.

Araceli, Mariluz, Manola i Vicenta Membres de les ampa del CP Carrasquer i de l'IES Joan Fuster, Sueca, Ribera Baixa

1. Nosaltres quatre ens estrenem com a mares de 1r d'ESO i encara seguim patint perquè hi ha molts xiquets i xiquetes d'infantil escolaritzats en barracons, i cada any ens augmenten les ràtios, ara mateix, hi ha 26 i 27 alumnes en algunes aules. Es gasten molts diners i esforços en les classes de Ciutadania i en canvi, en primària i infantil no hi ha mestres d'anglès. Tenim moltes dificultats per a conciliar la nostra vida laboral i familiar. Al remat, tot això s'acaba amb la renúncia a treballar del pare o sobretot la mare. Molts iaies i iaies es veuen obligats a fer de pares suplents. En secundària, veiem que el conseller té molt poca vergonya perquè malgasta els nostres diners i el temps dels nostres fills, que al final estan pagant el pato. Ens preocupen les ràtios en l'institut perquè volem aules de 15 alumnes. Per acabar, els diners que ens costen cada any els llibres i els materials en l'escola pública mostren que l'actual sistema d'ajudes a les famílies és totalment insuficient.

2. Des de l'ampa de l'escola, conjuntament amb l'equip directiu, hem convocat a mobilitzar-se i exigir a l'administració que ens solucione els nostres problemes. A l'institut, també s'ha promogut la participació en les manifestacions i protestes contra l'actuació injusta i partidista del conseller.

3. Com a mares, sempre hem col·laborat amb el col·legi, i ara ens hem apuntat a la junta de l'ampa de l'institut. Cal invertir diners i esforços si volem millorar l'educació dels nostres fills i filles, perquè això és invertir en el futur, un futur que seria molt millor si Font de Mora dimitira.

La solució? La mobilització

Una xarxa per a enfortir i estendre les protestes contra els atacs als serveis públics

L'atac planificat que el conseller d'Educació està perpetrant contra el sistema educatiu valencià no és cap broma. Aquest govern denigra l'ensenyament públic i fomenta l'ensenyament confessional i submís: privatitzacions, imposicions, nomenaments a dit, incompliment de lleis orgàniques i sentències, publicació de normes

sense consens, uniformes, etc. La problemàtica originada per l'obstinació del conseller d'imposar l'ensenyament d'Educació per a la ciutadania en anglés ha permès, de manera paradoxal, que el món educatiu reaccione per reprendre la defensa d'un sistema educatiu públic, l'únic que garanteix la igualtat d'oportunitats i fo-

menta la democràcia i la consciència crítica. Però no n'hi ha prou amb la indignació dels diferents actors de la comunitat educativa i de les ciutadanes i els ciutadans. Les persones més conscients hem de ser capaces de traduir el malestar amb el desplegament d'un ventall d'iniciatives imaginatives, que siguin capaces de connectar

amb la voluntat de canviar les coses. Perquè, amb el concurs de totes i tots, hem de demostrar que al País Valencià un altre model d'educació és possible.

Les propostes i les accions més modestes que van escampant-se per instituts i escoles d'arreu del País han de conformar de manera progressiva

una xarxa sòlida i extensa que permetta aturar el deteriorament sistemàtic que les polítiques del Partit Popular estan infligint als serveis públics. Estem convençuts que l'actitud conseqüent i responsable de totes les persones implicades i el seu compromís amb l'escola pública, mostrarà la cara oculta de l'actual govern de la Generalitat.

CONFLICTE EDUCATIU: QUÈ PODEM FER?

INICIATIVES A PROMOURE PELS DISTINTS ACTORS EDUCATIUS

Professora de Ciutadania (filosofia, geografia, anglés)

- Signar manifestos de protesta i demanar suport al claustre i als pares i les mares.
- Comunicar per escrit al conseller, l'equip directiu, la inspecció educativa, etc., que imparteix les classes d'acord amb el que estableix el programa lingüístic del centre.
- Explicar a les classes —de tots els grups— el compromís amb la dignitat professional i la negativa a la seua instrumentalització política.

Mestres d'infantil i primària

- Demanar un claustre i exigir a la consellera que envie al centre professorat d'anglés per a l'alumnat d'infantil de 4 i 5 anys.
- Comunicar als pares i mares d'alumnes que el conseller incompleix la LOE en no assegurar una educació plurilingüe de qualitat.
- Traslladar al consell escolar iniciatives per denunciar totes les mancances del centre.

Membres d'equips directius

- Sol·licitar la convocatòria d'un consell escolar municipal i presentar-hi una relació dels problemes més greus del centre, per instar l'administració a resoldre'ls.

Alumnat de 2n d'ESO

- Demanar al professorat de Ciutadania que impartisca la classe en castellà o valencià, segons el programa lingüístic del centre.
- Explicar a la família que el conseller pretén que que les classes de Ciutadania siguin impartides per dos *profes*, mentre Conselleria no substitueix el professorat de baixa i les seues classes no s'imparteixen per ningú.

Familiars d'alumnat de 4t de primària

- Demanar una reunió urgent de l'AMPA per a informar-se sobre les novetats de la LOE per al curs 2009/10.
- Exigir que qualsevol proposta de modificació del pla lingüístic del centre siga aprovat pel consell escolar.

Membres de consells escolars municipals

- Demanar la convocatòria urgent del consell i proposar que s'afegisca a les mobilitzacions convocades a la comarca.
- Promoure adhesions als diferents manifestos de la CAPPEV i de les Plataformes i Sindicats.
- Fer propostes a l'ajuntament i als partits polítics per millorar la xarxa educativa de la seua ciutat

Professora interí de Ciutadania

- Sindicar-se i assabentar-se dels seus drets i obligacions.
- Impartir les classes respectant el programa lingüístic del centre.

Inspectors i inspectores

- Exigir al seu superior la mateixa diligència exigida a la impartició de Ciutadania en totes les denúncies i informes sobre les mancances dels centres.
- Subscriure el manifest de l'associació d'inspectors ADIDE, i fer-ho públic.

Professora de centres concertats

- Fer pública la vertadera realitat del centre.
- Rebutjar i denunciar públicament les amenaces del conseller.

Membres d'associacions de mares i pares

- Comunicar a les famílies tota la problemàtica que pateix el centre.
- Donar suport al professorat en totes les actuacions de protesta sobre l'ensenyament de Ciutadania.
- Debatre les necessitats del centre i fer propostes als consells escolars.

Regidores i regidores que defensen l'escola pública

- Demanar al seu partit que exigisca al conseller la rectificació de les instruccions sobre l'ensenyament de Ciutadania.
- Sumar-se a les mobilitzacions convocades.

Professora d'universitat

- Dedicar un temps en la classe per a comentar amb l'alumnat el conflicte que viu l'ensenyament públic.
- Informar l'alumnat sobre les retallades aplicades per la conselleria al pressupost de la universitat.

Orientadors i personal dels SPE

- Denunciar —als consells escolars, als mitjans de comunicació— la reducció de plantilles d'atenció logopèdica aplicada per la conselleria.

Mestres jubilats

- Participar en les manifestacions i les concentracions per la dignitat de l'ensenyament.

Mares, pares i tutors de l'alumnat

- Enviar escrits de protesta a la premsa escrita i intervenir en els programes de les ràdios i les televisions, i manifestar les seues preocupacions sobre les condicions amb què s'imparteix l'educació en els centres dels seus fills i filles.

El conseller Font de Mora, al seu despatx / GVA

La política educativa del Consell fa aigües

La gestió del govern valencià arrossega una llarga sèrie de problemes que continuen sense resoldre's

Francisco Camps ha proclamat que el govern que presideix està legitimat per a imposar els seus criteris i desenvolupar la política educativa del govern valencià. Hem de preguntar-nos, però, quina és la política a què es refereix, la de les ponències aprovades per l'últim congrés de la seua formació al País Valencià —Sí a la Comunitat, sí al futur— o la que cada dia ens mostra la dura realitat. La gestió del conseller Font de Mora està presidida per les imposicions i les amenaces el treball del professorat. En aquest sentit, Educació per a la Ciutadania ha esdevingut la punta de llança d'una llarga sèrie de problemes del sistema educatiu valencià que exigeixen solucions immediates.

Més privatització

El conseller ha aprovat la concertació de noves unitats, tant en els trams obligatoris com en els no obligatoris, i s'ha afanyat a privatitzar encara més l'ensenyament i a convertir la xarxa pública en subsidiària de la concertada, sobretot la catòlica confessional, sufragada amb els diners públics aportats pel conjunt de la ciutadania. De mostres, en tenim a Betxí (Plana Baixa), on s'han concertat noves unitats en una escola de l'Opus Dei, o als instituts La Marxa de Torrent (Horta sud) o Joanot Martorell de la ciutat de València, que

han patit reduccions en les unitats de batxillerat. O el recent acord amb el Berklee College of Music de Boston i l'SGAE —ambdós privats— per a construir la Torre de la Música, macrocentre de 25 pisos en la ciutat de València a 500 metres del futur Conservatori Superior de Música, pendent de construcció des de fa anys.

D'altra banda, hi ha escoles concertades que incompleixen el principi bàsic recollit en la LOE d'assegurar una educació de qualitat per a totes i tots, cosa que implica garantir un repartiment equitatiu de l'alumnat amb els centres de titularitat pública. A hores d'ara, l'ensenyament privat concertat només escolaritza un 14% de l'alumnat immigrant, i desenvolupa a penes el 6% dels programes d'ensenyament en valencià, unes xifres reveladores que palesen una perillosíssima segregació a què el govern de la Generalitat pretén condemnar la xarxa pública d'educació.

Jornada contínua

Durant el curs 2007/08, la pressió sindical va aconseguir que el debat sobre la jornada docent s'introduïra en l'agenda negociadora amb l'administració. No obstant això, la conselleria va cancel·lar el debat abans que començara. En un exercici de prepotència, els responsables educatius van anar més enllà i van retirar l'autorització inicial, publicada en el

Diari Oficial, per iniciar un programa experimental amb jornada contínua en els centres CAES de Castelló de la Plana. En la mateixa direcció, la conselleria va negar la pròrroga de la jornada contínua, per al curs 2008/09, de l'horari escolar al centre d'educació especial Tamarit d'Elx (Baix Vinalopó), que funcionava en aquest règim des de 2004.

Mestres d'anglès en infantil i primària

L'administració s'ha negat a ampliar les plantilles dels centres d'infantil i primària —regulades per un acord de 1996— amb mestres especialistes d'anglès que garantisquen el desenvolupament dels currículums de la LOE. En el segon cicle d'infantil, només està previst d'incorporar un 30% del total necessari. Mentrestant, la conselleria ha constituït noves bosses de treball d'Educació per a la ciutadania, i ha arribat a contractar 40 docents. Font de Mora ha aplegat a amenaçar els centres concertats de retirar-los el concert en cas que incomplisquen la normativa.

Tasques directives no retribuïdes

La conselleria no ha fet efectiu encara el pagament de l'acord retributiu als

equips directius dels centres, amb efectes econòmics de l'1 de gener d'enguany. L'administració, que cada vegada demana més control sobre la gestió dels centres als equips directius, segueix sense reconèixer ni retribuir aquest treball i tampoc atén les demandes dels centres per a dotar-los de personal administratiu. D'altra banda, la retribució de les tasques de direcció dels centres d'educació permanent de persones adultes i de les seccions dels instituts de secundària segueix pendent de negociació per la negativa dels responsables educatius.

Ràtios fora de la llei

En vista de l'augment demogràfic de la població valenciana i l'alumnat nouvingut que s'incorpora al sistema, Educació ha respost amb un augment generalitzat de les ràtios, en detriment de la qualitat educativa. En infantil el nombre d'alumnes per aula és, de manera generalitzada, superior a 20, una xifra que es remunta a la LOGSE (1990). Exemples d'aquesta massificació són els col·legis Vicent Ricard i Cristóbal Colón, de Benetússer, o el CP Verge dels Desemparats, de Silla, tots tres a l'Horta Sud. A més, hi ha comarques, com l'Horta, el Camp de Morvedre i la Safor, amb ràtios de fins a 28 alumnes.

Infraestructures deficientes

La previsió del mapa escolar de 1996 i els programes Creaescola i Millorescola no han servit per a atendre les necessitats educatives de la xarxa pública ni per posar al dia les instal·lacions educatives. De fet calen actuacions en un 40% dels col·legis i un 20% dels instituts, per adaptar-los o millorar-ne les instal·lacions. Les conseqüències de la política d'infraes-

tructures de la conselleria són: centres massificats, més de 1.100 aules prefabricades (barracons) i 287 unitats habilitades (aules provisionals). En aquest context, un part de l'alumnat acaba escolaritzat en la xarxa privada, perquè l'administració no li ofereix una plaça en la pública. S'han fet públiques denúncies de falta d'espais escolars a Picanya, Paiporta, Silla o Torrent, on hi ha més de 1.000 persones que fan classe en aules prefabricades. O a Albal, Catarroja, Alaquàs, EPA de Natzaret, Paterna i Torrent, IES Tirant lo Blanch de Paiporta, Vinaròs, Benicarló, Orpesa, Castelló, Almassora, Vila-real, Borriana, Nules i Onda. Hi ha també centres amb obres sense acabar: IES Alto Palancia, de Sogorb; IES Lombai de Borriana; aulari Gabriela Mistral d'Elx; el que ocupa provisionalment el Clara Campoamor; CP Las Bayas i La Paz, de Torrellano; CP El Altet. Al Camp de Morvedre, molts ajuntaments han exigit a la conselleria la construcció de nous edificis o l'ampliació dels actuals.

Retallades de plantilles docents

La conselleria, que continua sense dotar els centres d'infantil, primària i secundària d'especialistes de Pedagogia Terapèutica i Audició i Llenguatge, ha suprimit algunes de les places habilitades, i ha derivat l'atenció de l'alumnat als Serveis Psicopedagògics Escolars, que també pateixen retallades en les seues plantilles, com el cas de la Safor. L'IES 25 d'Abril, d'Alfafar (Horta sud) espera des del curs anterior l'arribada d'un educador. En la mateixa comarca, al CP González Gallarza d'Alaquàs no li han concedit la continuació d'una aula PASE. També tenen problemes per insuficiència de plantilles al Camp de Morvedre i als SPE V-2 i V-13, de València. El llistat, però, és molt més estens.

L'educació valenciana omple el carrer

